

Convenție din 24/04/1992

între Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador privind evitarea dublei impuneri în materie de impozite pe venit, pe capital și prevenirea evaziunii fiscale

Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 294 din 20/11/1992

Guvernul României și Guvernul Republicii Ecuador,
în dorința de a promova și a întări relațiile economice între ambele țări,
au convenit următoarele:

I. Sfera de aplicare a convenției

ARTICOLUL 1 Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sînt rezidente ale unuia sau ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2 Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital percepute de fiecare stat contractant sau de unitățile lor administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sînt percepute.

2. Sînt considerate impozite pe venit și capital*) impozitele asupra veniturilor totale, asupra capitalului total sau pe elemente de venituri sau de capital, inclusiv impozitele asupra cîștigurilor provenite din înstrăinarea de bunuri mobile sau imobile, precum și impozitele asupra creșterii valorii capitalului.

*) În cazul Republicii Ecuador, se va folosi termenul patrimoniu, înțelegîndu-se că cele două cuvinte au aceeași semnificație.

3. Convenția se aplică următoarelor impozite existente:

a) În ceea ce privește România:

- impozitul pe veniturile realizate de persoanele fizice;
- impozitul pe veniturile realizate de persoanele juridice;
- impozitul pe salarii și alte remunerații similare;
- impozitul pe veniturile realizate din activități agricole (denumite în continuare impozit român).

b) În ceea ce privește Republica Ecuador:

- impozitul pe veniturile persoanelor fizice;
- impozitul pe veniturile societăților (denumite în continuare impozit ecuadorian).

4. Această convenție se aplică, de asemenea, oricăror impozite de natură identică sau analoagă, care ar fi stabilite în plus sau în locul impozitelor existente.

5. La sfîrșitul fiecărui an calendaristic, autoritățile competente ale statelor contractante își vor notifica, reciproc, modificările efectuate în legislațiile lor fiscale. Dacă apare necesar să se modifice orice articol al prezentei convenții, fără să fie afectate principiile generale ale acesteia, modificările

necesare pot fi efectuate de comun acord, pe baza schimbului de note diplomatice.

II. Definiții

ARTICOLUL 3 Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu stabilește o interpretare diferită:

a) expresiile un stat contractant și celălalt stat contractant desemnează în acest context România sau Republica Ecuador, după cum cere contextul;

b) termenul România înseamnă România și, folosit în sens geografic, indică teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă și platoul continental, asupra cărora România își exercită drepturile suverane în conformitate cu legislația internă și cu dreptul internațional, cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale existente în apele mării, pe fundul și subsolul mării;

c) termenul Ecuador înseamnă Republica Ecuador, în forma și cu elementele teritoriale determinate de Constituția și legile sale;

d) termenul persoană include o persoană fizică, o societate și orice grup de persoane legal constituit în unul dintre statele contractante;

e) termenul societate indică orice persoană juridică, inclusiv reprezentanțele și societățile constituite pe baza legilor române sau legilor ecuadoriene sau oricare entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării, în conformitate cu legislațiile fiscale ale fiecărui stat contractant;

f) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celuilalt stat contractant semnifică o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) termenul naționali înseamnă toate persoanele fizice care au cetățenia unui stat contractant și toate persoanele juridice sau alte entități constituite pe baza legilor în vigoare într-un stat contractant;

h) termenul trafic internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului când respectivul transport se realizează numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

i) termenul autoritate competentă înseamnă:

1. în România, ministrul economiei și finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

2. în Ecuador, ministrul finanțelor și creditului public sau reprezentantul său autorizat.

2. În ce privește aplicarea convenției de către fiecare stat contractant, orice termen care nu este definit în convenție va avea sensul ce i se atribuie de către legislația acelui stat contractant, referitoare la impozitele care fac obiectul convenției, dacă contextul nu cere o interpretare diferită.

ARTICOLUL 4 Domiciliul fiscal

1. În sensul prezentei convenții, expresia rezident al unui stat contractant desemnează orice persoană care, conform legislației acelui stat, este subiect de impunere în acel stat, datorită domiciliului său, reședinței, sediului conducerii sau oricărui alt criteriu de natură similară.

2. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1 al prezentului articol, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul ei juridic se determină în conformitate cu următoarele reguli:

a) este considerată rezidentă a statului contractant unde are la dispoziția sa un domiciliu permanent. Dacă dispune de un domiciliu permanent în ambele state contractante, este considerată

rezidentă a statului contractant cu care activitățile personale și economice sînt cele mai strînse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul contractant în care această persoană are centrul intereselor vitale nu poate fi determinat sau dacă persoana nu dispune de un domiciliu permanent în nici unul dintre statele contractante, atunci este considerată rezidentă a statului contractant unde locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau în nici unul dintre ele, este considerată rezidentă a statului contractant al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state contractante sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Cînd, potrivit prevederilor paragrafului 1 al acestui articol, o persoană, alta decît o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, în acest caz va fi considerată rezidentă a statului contractant în care se află sediul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5 Sediul permanent

1. În sensul prezentei convenții, termenul sediul permanent înseamnă un loc fix în care întreprinderea își desfășoară, în întregime sau în parte, activitatea sa.

2. Termenul sediul permanent include, în special:

- a) un sediu de conducere;
- b) o sucursală;
- c) un birou;
- d) o uzină;
- e) un atelier;
- f) o mină, un puț petrolier sau de gaze naturale, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Expresia sediul permanent, de asemenea, cuprinde:

a) un șantier de construcții, o construcție, un proiect de montaj sau de instalații sau activități de supraveghere legate de șantierul de construcții, dar numai cînd astfel de activități au o durată care depășește o perioadă de douăsprezece luni;

b) furnizarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță de către o întreprindere a unui stat contractant prin personal propriu sau prin alt personal angajat în celălalt stat contractant, cu condiția ca aceste activități să fie legate de același proiect sau de un proiect conex, pentru o perioadă sau perioade însumate care depășesc douăsprezece luni.

4. Termenul sediul permanent nu include:

a) folosirea de instalații exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri pe baza unui contract de vânzare de bunuri sau mărfuri aparținînd întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținînd întreprinderii, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținînd întreprinderii, exclusiv în scopul prelucrării de către altă întreprindere;

d) vânzarea de produse sau mărfuri aparținînd întreprinderii expuse în cadrul unui tîrg sau expoziții temporare după închiderea tîrgului sau expoziției menționate;

e) menținerea unui loc fix, exclusiv în scopul cumpărării de bunuri și produse ori pentru culegerea de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix, folosit exclusiv pentru întreprindere în scopul de a face reclamă, pentru a furniza informații, pentru cercetări științifice sau pentru activități similare care au caracter preparator sau auxiliar pentru întreprindere.

5. O persoană activînd într-un stat contractant în contul unei întreprinderi din celălalt stat contractant, alta decît un agent cu statut independent, în sensul paragrafului 6, se consideră sediu

permanent în primul stat contractant dacă ea dispune în acest stat de puteri pe care le exercită în mod obișnuit, permițându-i să încheie contracte în numele întreprinderii, cu condiția ca activitatea acestei persoane să nu fie limitată la cumpărarea de produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. O întreprindere a unui stat contractant nu se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant numai datorită faptului că își exercită activitatea în acel celălalt stat prin intermediul unui broker, al unui agent comisionar general sau al oricărui alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul că, o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celuiilalt stat contractant, sau care exercită activități în acest celălalt stat (fie printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este prin el însuși suficient pentru a face din una din aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

III. Impozite pe categorii de venit

ARTICOLUL 6

Venituri din bunuri imobile

1. Venitul provenit din bunuri imobile, inclusiv venitul din agricultură și exploatarea forestieră, poate fi impus în statul contractant în care aceste bunuri sînt situate.

2. Termenul bunuri imobile are sensul care este atribuit de legislația statului contractant în care bunurile în cauză sînt situate. Termenul va include, în orice caz, toate accesoriile proprietății imobile, inventarul viu și echipamentul utilizat în exploatarea agricole și forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul bunurilor imobile și drepturile, fie la sume variabile, fie la sume fixe, pentru exploatarea zăcămintelor minerale și a altor resurse naturale sau ca preț al dreptului de exploatare a acestora; navele și aeronavele nu sînt considerate bunuri imobile.

3. Prevederile paragrafului 1 al prezentului articol se aplică venitului obținut din exploatarea directă, din închirierea sau arendarea, precum și din orice formă de exploatare a bunurilor imobile.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 ale acestui articol se aplică, de asemenea, venitului provenit din bunuri imobile ale unei întreprinderi și venitului din bunuri imobile utilizate la exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant pot fi supuse impozitării în acest stat contractant, în afară de cazul cînd întreprinderea exercită activitatea în celălalt stat contractant, printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitatea sa în acest mod, profiturile întreprinderii vor fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai în măsura în care acestea sînt atribuibile aceluui sediu permanent.

2. Prin derogare de la prevederile pct. 3 al acestui articol, cînd o întreprindere a unui stat contractant exercită activitatea sa în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat în acel stat contractant, atunci se atribuie în fiecare stat, aceluui sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitînd activități identice sau similare în condiții identice sau similare, și tratînd cu toată independența cu întreprinderea a căruui sediu permanent este.

Dacă întreprinderea exercită activitatea sa în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai în măsura în care acestea sînt atribuibile aceluui sediu permanent.

3. Pentru determinarea profiturilor unui sediu permanent sînt admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și

cheltuielile generale de administrare, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profiturile atribuibile unui sediu permanent să fie determinate pe baza unei repartizări a profiturilor totale a întreprinderii între diversele ei părți componente, nici o dispoziție a pct. 2 al prezentului articol nu împiedică acest stat contractant să determine profiturile impozabile potrivit repartiției uzuale; totuși, metoda de repartizare adoptată trebuie să fie de așa natură încât rezultatul obținut să fie conform cu principiile cuprinse în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se va atribui unui sediu permanent pentru simplul fapt că acesta cumpără bunuri sau mărfuri pentru întreprindere; totuși, dacă acest sediu permanent vinde aceste bunuri și mărfuri, profitul i se va atribui.

6. În vederea aplicării prevederilor punctelor precedente, profiturile atribuibile unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive valabile și suficiente pentru a proceda altfel.

7. Când profiturile includ venituri tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transport internațional

1. Profiturile provenite din operațiuni de exploatare a navelor și aeronavelor în trafic internațional vor fi impuse numai în statul în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă sediul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave, acest loc se consideră situat în statul contractant în care este situat portul de înregistrare a navei sau, dacă nu există un asemenea port, în statul în care cel care exploatează nava este rezident.

3. Prevederile pct. 1 al acestui articol se vor aplica, de asemenea, și asupra profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau printr-un organism internațional de exploatare.

4. Cu toate prevederile dispozițiilor paragrafului 1 al acestui articol și art. 7, profiturile provenind din exploatarea navelor și aeronavelor de către o întreprindere dintr-un stat contractant, folosite, în principal, pentru transportul exclusiv între două puncte situate într-un stat contractant, sînt impozabile în acest stat.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

Cînd:

a) o întreprindere dintr-un stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi dintr-un stat contractant și al unei întreprinderi din celălalt stat contractant și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sînt legate, în relațiile lor comerciale sau financiare, prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acestei întreprinderi și impuse în consecință.

Cînd profiturile pentru care o întreprindere a unui stat contractant a fost impusă în acest stat sînt, de asemenea, incluse în profiturile unei întreprinderi a celui alt stat contractant și impuse în consecință și cînd profiturile astfel incluse sînt profituri care ar fi fost realizate de această întreprindere din celălalt stat, dacă condițiile convenite între cele două întreprinderi erau cele care ar

fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci, primul stat va proceda la modificarea corespunzătoare a cuantumului impozitului pe care l-a perceput asupra acestor profituri. Pentru determinarea modificărilor de făcut, se va ține seama de celelalte dispoziții ale prezentei convenții referitoare la natura veniturilor; dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante vor realiza consultările de rigoare.

ARTICOLUL 10 Dividende

1. Dividendele plătite de către o societate, care este rezidentă a unui stat contractant, unui rezident al celuilalt stat contractant, pot fi impuse în acest celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende, potrivit legislației acestui stat contractant; când primitorul dividendelor este beneficiarul efectiv și subiect de impunere în celălalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 15% din suma brută a dividendelor.

Prevederile acestui paragraf nu afectează impozitarea societății pentru profiturile din care au fost plătite dividendele.

3. Termenul dividende, folosit în acest articol, înseamnă veniturile provenite din acțiuni, din drepturi de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau alte drepturi, cu excepția creanțelor, ca și veniturile din alte părți sociale asimilate veniturilor din acțiuni conform legislației fiscale a statului contractant în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se aplică atunci când beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unuia dintre statele contractante, are în celălalt stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă situată acolo, iar deținerea pachetului de acțiuni în virtutea căruia sînt plătite dividendele este efectiv legată de activitățile desfășurate prin asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acest celălalt stat nu poate să perceapă nici un impozit asupra dividendelor plătite de societate, decît în măsura în care aceste dividende sînt plătite unui rezident al acestui celălalt stat sau în măsura în care participarea generatoare de dividende este legată efectiv de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în acest celălalt stat, nici să preleveze vreun impozit, cu titlu de impunere a profiturilor nedistribuite, asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite constau, total sau parțial, din profituri sau venituri provenite din acest celălalt stat.

ARTICOLUL 11 Dobînze

1. Dobînzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acest celălalt stat.

2. Totuși, astfel de dobînze pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, în conformitate cu legislația acestui stat; dar dacă beneficiarul efectiv al dobînzilor este subiect de impunere în celălalt stat, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma brută a dobînzilor.

Dispozițiile paragrafului 2 al acestui articol nu se aplică dobînzilor plătite în virtutea unui credit acordat și garantat, direct sau indirect, de un stat contractant, o unitate administrativ-teritorială, Banca Națională a României și Banca Centrală a Ecuadorului.

3. Termenul dobînze, așa cum este folosit în prezentul articol, indică veniturile din creanțe de orice fel, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de un drept de participare la beneficii și, în special, veniturile din efecte publice, din titluri, din obligațiuni și alte drepturi, inclusiv premii și prime aferente acestor efecte, titluri sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu vor fi

considerate ca dobânzi, în sensul prezentului articol.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant, unde societatea plătitoare de dobânzi este rezidentă, un sediu permanent sau prestează servicii personale independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în virtutea căreia sînt plătite dobânzile este efectiv legată de activitățile desfășurate printr-un sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau 15, după caz.

5. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant cînd debitorul este statul însuși, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al aceluia stat. Totuși, cînd plătitorul dobânzilor, fie că este rezident al unui stat contractant sau nu, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța asupra căreia se plătesc dobânzile și aceste dobânzi se suportă de acel sediu permanent sau bază-fixă, atunci, asemenea dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Cînd, datorită relațiilor speciale existente între debitor și creditor sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor depășește suma care s-ar fi convenit în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămîne impozabilă, conform legislației fiecărui stat contractant, ținîndu-se cont de celelalte dispoziții ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Comisioane

1. Comisiunile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impozabile în acest celălalt stat.

2. Totuși, asemenea comisioane pot fi impuse în statul contractant din care provin și în conformitate cu legislația aceluia stat numai dacă persoana care primește comisionul este beneficiarul efectiv, impozitul astfel stabilit neputînd depăși 10% din suma brută a comisiunelor.

3. Termenul comisioane, așa cum este folosit în acest articol, indică sumele plătite oricărei persoane pentru serviciile prestate în calitate de intermediar, comisionar sau orice altă persoană asimilată unui intermediar sau unui comisionar de către legislația fiscală a statului contractant din care provin astfel de sume.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al comisiunelor, fiind rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant din care provin comisioanele un sediu permanent, iar obținerea comisiunelor este legată direct de un asemenea sediu permanent. În asemenea caz, se vor aplica prevederile art. 7.

5. Comisiunile vor fi considerate ca provenind dintr-un stat contractant cînd plătitorul este acel stat însuși, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident din acel stat. Cu toate acestea, cînd persoana plătitoare a comisiunelor, fie că este sau nu rezidentă a unui stat contractant, are într-un stat contractant obligația plății comisiunelor și un atare comision este suportat de sediul permanent respectiv, în acest caz, comisioanele se vor considera că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent.

6. Cînd, datorită relațiilor speciale existente între debitor și creditor sau între ambii și o altă persoană, suma comisiunelor depășește, indiferent de cauză, suma care s-ar fi convenit în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămîne impozabilă, conform legislației fiecărui stat contractant, ținîndu-se cont de celelalte dispoziții ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Redevențe

1. Redevențele obținute dintr-un stat contractant și plătite către un rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acest celălalt stat.

2. Totuși, asemenea redevențe pot fi impuse în statul contractant din care provin, în conformitate cu legislația acelu stat, însă, în cazul în care beneficiarul efectiv al redevențelor este supus impozitului în celălalt stat, impozitul astfel stabilit nu va putea depăși 10% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul redevențe, așa cum este folosit în acest articol, indică sumele de orice natură primite pentru folosirea sau concesiunea dreptului de folosire a unui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor cinematografice, filmelor și benzilor magnetice destinate radiodifuziunii și televiziunii, a unui brevet de invenție, a unei mărci de fabrică sau de comerț, desen, model, plan, a unor formule sau procedee secrete, ca și pentru folosirea și concesiunea dreptului de folosire a unui echipament industrial, comercial sau științific, ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale prezentului articol nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al unui stat contractant și are în celălalt stat contractant, unde societatea plătitoare de redevențe este rezidentă, un sediu permanent sau o bază fixă situate acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sînt efectiv legate de activitățile desfășurate prin asemenea sediu permanent sau bază fixă. În asemenea situație, se vor aplica prevederile art. 7 sau 15, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant cînd plătitorul este acel stat însuși, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acelu stat. Totuși, cînd persoana plătitoare a redevențelor, fie că este sau nu un rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă, asemenea redevențe sînt considerate ca provenind din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Cînd, datorită relațiilor speciale dintre plătitor și beneficiar sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, avînd în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sînt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiar, în lipsa unor astfel de relații, dispozițiile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților rămîne impozabilă, conform legislației fiecărui stat contractant, ținîndu-se cont de celelalte dispoziții ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 14 Cîștiguri din capital

1. Cîștigurile provenind din înstrăinarea bunurilor imobile, astfel cum sînt definite în paragraful 2 al art. 6, sînt impozabile în statul contractant în care acestea sînt situate.

2. Cîștigurile provenind din înstrăinarea bunurilor mobile făcînd parte din activul unui sediu permanent, pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, sau din bunuri mobile aparținînd unei baze fixe de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unor profesii independente, inclusiv cîștigurile provenind din înstrăinarea acestui sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau acestei baze fixe, sînt impozabile în acest celălalt stat.

3. Cîștigurile provenite din înstrăinarea navelor și aeronavelor exploatare în trafic internațional, precum și bunurile mobile legate de această exploatare nu sînt impozabile decît în statul contractant unde, în conformitate cu prevederile art. 8, cîștigurile din astfel de activități sînt impozabile.

4. Cîștigurile provenite din înstrăinarea altor proprietăți diferite de cele menționate la paragrafele 1, 2 și 3 ale acestui articol sînt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 15

Servicii profesionale independente

1. Veniturile obținute de o persoană fizică rezidentă a unui stat contractant din prestarea de servicii profesionale și alte activități independente cu caracter analog vor putea fi supuse impozitării numai dacă acea persoană, pentru exercitarea unei astfel de activități, a fost prezentă, în celălalt stat contractant, mai mult de 183 de zile într-un an fiscal. În acest caz, veniturile obținute se supun impozitării în acest celălalt stat contractant, dar numai acea parte din ele care este datorată activității exercitate acolo.

2. Expresia servicii profesionale cuprinde, în mod deosebit, activități independente cu caracter științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, la fel ca și activitățile independente ale medicilor, avocaților, inginerilor, arhitecților, dentiștilor și contabililor.

ARTICOLUL 16 Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 17, 19, 20, 21 și 22, salariile și alte remunerații similare, pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru activitatea salariată, sînt impozabile numai în acel stat, cu condiția ca activitatea să nu fie exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea este exercitată în celălalt stat contractant, remunerația primită va putea fi impusă în acel celălalt stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1 al acestui articol, remunerația pe care un rezident al unui stat contractant o primește pentru activitatea sa salariată, exercitată în celălalt stat contractant, va fi impozabilă numai în primul stat contractant menționat, dacă:

a) beneficiarul rămîne în celălalt stat contractant o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în cursul anului fiscal; și

b) remunerația este plătită de către o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuiilalt stat; și

c) remunerația nu este suportată de către un sediu permanent sau o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Prin derogare de la dispozițiile precedente ale acestui articol, remunerația pentru exercitarea unei activități salariate la bordul unei nave și al unei aeronave exploatare în trafic internațional este impozabilă în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 17 Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Tantiemele, jetoanele de prezență și alte remunerații similare primite de către un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație sau conducere a unei societăți rezidente în celălalt stat contractant sînt impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 18 Artiști și sportivi

1. Prin derogare de la prevederile art. 15 și 16, veniturile realizate de rezidenții unui stat contractant ca artiști de teatru, de cinema, de radio sau televiziune și interpreții muzicali, precum și sportivii, din activitățile lor profesionale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Cînd veniturile în legătură cu activitățile profesionale ale unui artist sau sportiv nu revin acestuia, ci unei alte persoane, prin derogare de la prevederile art. 7, 15 și 16, acele venituri pot fi impuse în statul contractant în care sînt exercitate activitățile artistului sau ale sportivului.

3. Veniturile realizate din asemenea activități, desfășurate în cadrul unui program special pentru

schimburi culturale încheiate între cele două state contractante, vor fi reciproc scutite de impozit.

ARTICOLUL 19

Pensii

Sub rezerva dispozițiilor art. 20, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident de către un stat contractant pentru o activitate anterioară nu sînt impozabile decît în acest stat, dacã legea națională o stipulează.

ARTICOLUL 20

Funcții publice

1. a) Remunerațiile, altele decît pensiile, plătite de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială unei persoane fizice în legătură cu servicii prestate guvernului aceluia stat sau unei unități administrativ-teritoriale, se vor impune numai în acel stat.

b) Totuși, aceste remunerații sînt impozabile în celălalt stat contractant numai dacã serviciile sînt prestate în acel stat și dacã beneficiarul remunerației este rezident al aceluia stat; și:

(i) posedă cetățenia aceluia stat; sau

(ii) nu a devenit rezident al acestui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile plătite de sau din fonduri create de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială unei persoane, pentru servicii prestate aceluia stat sau unității sale administrativ-teritoriale, vor fi impuse numai în acel stat.

b) Totuși, astfel de pensii vor fi impuse numai în celălalt stat contractant, dacã persoana este rezidentă și național al aceluia stat.

3. Prevederile art. 16, 17 și 19 se vor aplica remunerațiilor plătite în virtutea unor servicii prestate în cadrul unei activități exercitate pentru un stat contractant sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 21

Profesori și cercetători

1. Remunerațiile primite pentru predare sau cercetare științifică de o persoană fizică care este rezident al unui stat contractant și care este prezentă în celălalt stat în scopul de a preda la un colegiu, institut de învățămînt superior sau altă instituție similară de învățămînt superior vor fi scutite de impozit în acest celălalt stat contractant pentru o perioadă care să nu depășească 2 ani, cu condiția ca o astfel de instituție să aparțină unei entități non-profitabile.

2. Remunerațiile primite de cercetători rezidenți ai unui stat contractant pentru efectuarea de lucrări de cercetare de interes public sau pentru pregătire în domeniul cercetării în celălalt stat contractant sînt scutite de impozit în acest celălalt stat contractant pe întreaga perioadă cît durează cercetarea sau pregătirea în domeniul cercetării.

ARTICOLUL 22

Studenți și stagii

1. Sumele pe care le primește un student sau un stagiar, care este rezident al unui stat contractant și care este prezent în celălalt stat contractant numai în scopul educării sau instruirii sale, le primește pentru inițiere, educare sau instruire, nu vor fi impuse în acest celălalt stat contractant pentru o perioadă de pînă la 6 ani, începînd cu primul an de studiu, în funcție de natura și durata studiilor, cu condiția ca aceste sume să provină din surse situate în afara acestui celălalt stat contractant.

2. Veniturile realizate de un student sau un stagiar pe perioada educării sau instruirii sale într-un stat contractant, dintr-o activitate desfășurată pe cont propriu, sînt scutite de impozit în acest stat contractant, cu condiția ca această activitate să fie legată direct de instruirea și educarea sa și veniturile respective să fie folosite în scopul întreținerii sau educării, iar nivelul acestor venituri să nu depășească 4.000 dolari S.U.A. pe an sau echivalentul acestei sume în moneda națională a statului în care se realizează aceste venituri.

IV. Impozit pe capital

ARTICOLUL 23

Impozite pe capital

1. Capitalul constituit din bunuri imobiliare, ca cele definite în art. 6 paragraful 2, se impozitează în statul contractant în care aceste bunuri sînt situate.

2. Capitalul constituit din bunuri mobile făcînd parte din activul unui sediu permanent al unei întreprinderi sau bunuri mobiliare aparținînd unei baze fixe folosite pentru exercitarea unei profesii libere este impozabil în statul contractant unde este situat sediul permanent sau baza fixă a întreprinderii sau persoanei.

3. Navele și aeronavele exploatare în trafic internațional, precum și bunurile mobile aparținînd acestor exploatare se impun numai în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident dintr-un stat contractant nu sînt impozabile decît în acest stat.

ARTICOLUL 24

Alte venituri

Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de proveniență, care nu sînt tratate în articolele precedente ale prezentei convenții, se impozitează numai în acest stat.

V. Metode de evitare a dublei impuneri

ARTICOLUL 25

Metode de evitare a dublei impuneri

Dubla impozitare va fi evitată în următoarea manieră:

1. În ceea ce privește România, impozitele plătite de rezidenții români pe venituri și capital, obținute în Ecuador, în concordanță cu prevederile acestei convenții, vor fi deduse din impozitul român exigibil, conform legislației fiscale române.

Această deducere nu poate, totuși, să depășească acea parte a impozitului pe venit sau pe capital calculată înainte ca deducerea să fie acordată și care este atribuibilă venitului sau capitalului care este impus în Ecuador.

2. Cînd rezidentul ecuadorian obține venituri sau posedă bunuri de capital, în concordanță cu dispozițiile prezentei convenții, el poate fi supus impozitării în România, procedînd la deducere în felul următor:

a) din impozitul perceput pe veniturile acestui rezident, o parte egală cu impozitul pe venit plătit în România; și

b) din impozitul perceput pe capitalul rezidentului, o parte egală cu impozitul pe capital plătit în România.

Această deducere nu va putea să depășească partea din impozitul pe venit sau pe capital, calculată

înainte de deducerea corespunzătoare, după caz, a veniturilor sau capitalului care pot fi supuse impozitării în celălalt stat contractant.

VI. Dispoziții generale

ARTICOLUL 26

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile la care sînt sau pot fi supuși naționali acestui celălalt stat aflați în aceeași situație.

2. Un stat contractant nu va percepe nici un impozit unui rezident din celălalt stat contractant, incluzînd elementele de venit care au fost impuse deja în celălalt stat contractant, după expirarea perioadei de prescripție prevăzute de legislația națională și, în orice caz, după 3 ani de la finele perioadei impozabile.

3. Un sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi supus unei impozitări în condiții mai puțin favorabile în acest stat contractant decât întreprinderile acestui celălalt stat, care desfășoară aceleași activități.

Nici o prevedere cuprinsă în prezentul articol nu va fi interpretată ca obligînd un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant deducerile, înlesnirile și reducerile de ordin fiscal, cu caracter personal, care sînt acordate propriilor rezidenți, ținînd cont de starea lor civilă și sarcinile lor familiale.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este deținut sau controlat în totalitate sau în parte, în mod direct sau indirect, de către unu sau mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant nici unei impunerii sau oricărei obligații legate de acestea, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât acelea la care sînt sau ar putea fi supuse întreprinderile similare ale primului stat menționat.

5. Ceea ce s-a stabilit în prezentul articol se aplică tuturor impozitelor de orice fel și denumire, pentru care se vor avea în vedere prevederile art. 2 din prezenta convenție.

ARTICOLUL 27

Procedura amiabilă

1. Cînd un rezident al unui stat contractant consideră că, datorită măsurilor luate de unul sau ambele state contractante, rezultă sau va rezulta pentru el o impozitare care nu este conformă cu dispozițiile prezentei convenții, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația națională a acestor state, chiar și dacă se referă la impunerile prevăzute în paragraful 1 al art. 26, el va putea să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este. Cazul trebuie să fie prezentat celuilalt stat contractant într-o perioadă de 3 ani următori de la data primei notificări a măsurii care implică o impozitare neconformă cu prevederile convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să adopte o soluționare corespunzătoare, să facă tot posibilul să rezolve cazul, pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prevederile prezentei convenții.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve, pe calea procedurii amiabile, dificultățile sau să înlăture îndoielile rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării prezentei convenții. Cînd ambele autorități competente consideră necesar, ele sau reprezentanții lor autorizați se vor putea întîlni într-o comisie în scopul facilitării aplicării convenției.

ARTICOLUL 28

Schimb de informații

Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare pentru aplicarea dispozițiilor prezentei convenții și a legislațiilor naționale ale statelor contractante, cu privire la impozitele cuprinse în prezenta convenție, în măsura în care impozitarea nu este contrară acestei convenții.

Schimbul de informații nu va putea fi limitat de prevederile art. 1.

Informațiile primite de un stat contractant, precum și procedeele declarative, executive sau rezolvarea recursurilor referitoare la aceste impozite, vor fi tratate ca secrete, în măsura în care aceasta este permisă de legislația statelor contractante și se vor comunica numai persoanelor sau autorităților (inclusiv tribunalelor și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea și încasarea impozitelor prevăzute de prezenta convenție.

Dispozițiile paragrafului 1 al acestui articol nu vor fi în nici un caz interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

- a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații sau practicii administrative a unuia sau celuilalt stat contractant;
- b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii sale administrative normale ale unuia sau ale celuilalt stat contractant;
- c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional, sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 29

Funcționari diplomatici și consulari

Prevederile acestei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază funcționarii diplomatici sau consulari, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau în virtutea prevederilor acordurilor speciale.

VII. Dispoziții finale

ARTICOLUL 30

Dispoziții finale

Prezenta convenție va fi ratificată în conformitate cu prevederile legislației interne din fiecare dintre statele contractante și va intra în vigoare în a 30-a zi după schimbul instrumentelor de ratificare. Convenția se va aplica, atât în cazul României cât și în cel al Ecuadorului, cu privire la impozitele pe venit și pe capital pentru o perioadă impozabilă începând de la 1 ianuarie al anului calendaristic următor celui în care convenția intră în vigoare.

ARTICOLUL 31

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare atât timp cât nu va fi denunțată de un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța această convenție pe cale diplomatică, până la 30 iunie al fiecărui an calendaristic, începând din cel de-al 5-lea an următor celui intrării în vigoare a convenției. În acest caz, prezenta convenție va avea efecte până la 31 decembrie al anului calendaristic în cursul căruia denunțarea va fi realizată.

În acest sens, se semnează prezenta convenție, în două exemplare în limba română și două exemplare în limba spaniolă, egal autentice.

Făcută la Quito la 24 aprilie 1992.